

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

F ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

fler est, fluxisse creditur. Auctor Festus. & Magno flumini rivu-
lu inducis, ut in *perjura* legitur in *inductis*. Id est, maximis rebus
pulsillum & inutile momentum addis. & Flumen etiam voca-
bulum est iuriconsultorum in servitutis constitutione, ut
stille dicitur. Paulus D. lib. 8. Tit. 1. 2. Foramen in imo parie-
te conclavis, vel triclinii quod est pro laendi pavimenti cau-
sa, id neq; flumen esse neq; tempore acquirit placuit.
Fluminis, a, um, ut, Aqua flumines, quae ex lumine est. [*Flu-
minis*. Gall. De flumine no de riviere. Ital. Di fiume. Germ. Dem
Bios jusschrig. Hisp. Casa de rio. Polon. Rzeczka. Vng. Folya
vizes. Ang. Of a river.] Ovid. 4. Fast. Ne sua fluminea corpo-
ra mergat aqua. Idem 2. Metam. Fluminis volucres medio
caluere Caystro.
Fluminis, a, um, Quod fluminibus abundat: [*Fluminis*.
Gall. Flein de riviere. Ital. Fiume di fiume. German. Das vint
flus. Hispan. Ueno de rio. Polon. Rzeczka. Vngar. Folya vi-
zes. Ang. Full of rivers.] Idem 2. Metam. Fluminis
multis triguia.
Fluvius, m. f. quod fluit semper, flumen. [*Fluvius*.
Gall. Vu fleuve, riviere. Ital. Fiume. Germ. Ein flus.
Belg. Ein vlot. Hisp. Rio. Pol. Vilemie pitekay. Vn. Folya vize.
An. A flude, a river.] Plaut. in Cure. Quisnam hic fluvius est
quem non recipiat mare? Virg. 3. Georg. & aen. Carpere prata
fuga, fluviusque innare rapaces. Horat. 4. Carm. Ode 12. Nec
fluvius strepunt Hyberna nive turgidi. & Fluvius cum mari cer-
tas: *Fluvius* habet in se. Vbi minimi cum maximis certan-
tes solentur. Suidas. & Fluvius non semper fest securus, sed
ad mare pergit. Non proterius tibi spes idem quod
aliis feliciter cessit. Natum ab apollo go Aescopico: Cuidam
sylvam cadenti securis e manibus excidit, Mercurius invocatus
reddidit argenteam. & iuxta fluvium puteu fodit. *Fluvius*
De sultam & inanem lumere operam. Pa-
ter enim foelicitur ob aquarum inopiam. & Fluvius que pro-
cul abluat irrigat, *Fluvius* non in se, sed in mare pergit.
Id est, Fluvius quae longe distita sunt irrigat, quae proxima
sunt praeterit. De his dici convenit, qui bene merentur de ex-
ternis & nihil ad se pertinentibus, suos negligunt. Apparet
inde dicitur, quod ubi fluvius oritur, minor esse solet, minus-
que argilla secum trahens: & quod longius recessit a fonte:
hoc est, copiosior uberiorque. Diogenianus. & Per fluvium
transducere, *Fluvius* non in se, sed in mare pergit, dicebantur qui difficulta-
tem explicabant rei, quam invidiosiores aut invalidiores ex-
plicare non poterant. Translatum a torrentibus aut fluvius
profundioribus, quam ut curvis tutum sit trajicere. Plato lib.
de leg. 10.
Fluvialis, le, Quod ex fluvio est, fluvialis: [*Fluvialis*.
Gall. De flume, de riviere. Ital. Fluviale, di fiume. Germ. Das aus dem flus ist.
Hisp. Casa de rio. Pol. Rzeczka. Vn. Folya vizes. An. Of a flude
or river.] Idem 2. Metam. Fluvialis lupus: hoc est, fluvialis,
qui in fluvio vivit. Col. lib. 8. cap. 16. Virgil. 4. Aen. Dic cor-
pus properet fluviali spargere lympham. Idem 2. Georg. Vimi-
na per sylvam, & ripis fluvialis arundo caditur.
Fluviatilis, le, pen. corr. om. t. Fluvialis, quod in fluvio vivit:
[*Fluviatilis*. Pol. Wozycy pizdomaicy wodoy. Vn. Folya vizes lak-
ko.] Idem 2. Metam. Fluviatilis avis, fluviatilis arena, quae
in fluvio est. Plin. lib. 36. cap. 23. Arena tria sunt genera, fossi-
tia, cui quarta pars calcis addi debet: fluviatilis ac marina.
Fluviatilis, m. f. Fluvialis. [*Fluviatilis*. Vngar. Folya vizes lak-
ko.] Col. lib. 8. cap. 13. Vbi delictiscentibus fluviatilis animalibus
insidiantur.
Fluviatus, a, um, in flumine maceratus. [*Fluviatus*.
Gall. Trempé dans un fleuve. Ital. Bagnato
nel fiume. German. Im flus genit oder genitit / genitit. Hisp.
Bañado en el rio. Pol. Wozycy wodoy. Vng. Folya vizes
akvat.] Idem 2. Metam. Fluviatus, quod in fluvio maceratus.
Ang. Soaked in water, and made leane.] Plin. lib. 16. cap. 39.
Abietis quae pars a terra fuit, esodis est: hacque quam dixi-
mus ratione decoratur. Sic dicere possumus cannabem
fluviatam.
Fluus, a, um, quasi fluens, sed in compositione magis in usu, ut
mellifluus, *Fluus*, quasi fluens melle.
Flustrum, tri [*Flustrum*. Gall. Bonace, calmer. Ital. Bonaccio.
Germ. Ein des Reers. Hisp. Bonanca, calma. Pol. Morka / spokoj-
nosc. Vn. Tengernek / jendeflege. Ang. Calmness of the sea.] Status
& tranquillitas maris, quae fluctibus non agitur, hanc Graeci
Flustrum vocant. Auctor Festus.
Flux, arum, f. p. Anguillae, siye murxnae dicebantur in freto
Siculo, propterea quod sole torrefactae, quum se curvare, aut
mergere non possint, aquis supersuuant. [*Flux*. Vn. Ingula.]
Macrob. lib. 1. cap. 15. Accensebantur murxnae ad piscinas no-
stra urbis ab usq; freto Siculo, quod Rhegium a Mellana de-
spicit, Graece *Flux* vocatur, Latine fluxa, quod in summo su-
pernantes, sole torrefactae, curvare se posse, & in aqua merge-
re desinunt. Col. l. 2. ca. 17. Item fluxas, quae maxime proba-
tur, murxnae, & siquae sunt saxatiles notae, quarum pretia vigent.

Fluvialis, Fluvius, Fluxio, Fluxus, Vide FLO.
F
ante
O.
FO. In notis antiquorum, forum FOR. sicut, vel forum, vel fa-
ras, vel fortuna. FOR. RED. fortuna reduci FO. S. V. P. X. E.
IN V. M. M. L. D. B. L. E. fode sub via pedes viginti, invenit ma-
numentum laudabile.
Focellus, le, pen. prod. Genus est ligaminis, & fascia quadam
collum ambiens, fauces a frigore defendens, & pronun-
tationi conducens. [*Focellus*. Gall. Vu linge de gony an enveloppe la gorge. Ital. Focella di
gola. Ger. Ein binden in weiche man den hals vermitet. Hisp. La
que se rodea al collar. Pol. Odmianka na spie katemek kol / sp. Vn.
Ormanyalir. An. A tippit de fonding the tharke fame cold anaf-
ler.] Dicitur focale a faucibus, au in o murata, quod etiam
tingit in verbis suffoco, & praefoco. Sen. lib. 3. Natur. quae
debet quosdam graciles, & palliolo, focalique circumdant,
pallentes & xeros. Quint. lib. 11. Palliolum, licet fuscum, qui-
bus crura vestuntur, & focalia, & ligamina aurum, sola
excusare potest valetudo. & Sunt qui putant aliquando arrip-
pro ferramento quo crispantur capilli, & a nomine focae
derivari, eo quod videant primam cornu apud Horat. 2.
Serm. Satyr. 3. ubi sic legunt: - ponas insignia morbi focalia.
Las, cubitalis, focalia. Quo tamen in loco de stillicidio iudic-
cio legi debet cubitalis. & Quod autem atinet ad significati-
nem, nullo modo assentior us qui hoc loco pro ferramento
exponant nam quum Horatius numeret ibi fascias, & cubit-
inter morbi insignia: quo pacto hoc de ferramento potest
intelligi, quo capilli crispantur, quum xperi soleant colorem
omnem negligere? Itaque si quis attentus hunc Horatium
cum secum expendat, intelliget profecto in eadem signifi-
catione accipi apud Horatium, in qua accipitur apud Quin-
til. loco jam citato quum ait fascias & focalia sola valendi-
ne excusari.
Foculus, m. f. dicitur, qui ex fauce vitis: hoc est, ex bifurco
medius erumpit. Col. lib. 4. cap. 24. Vocatur etiam foculus
palmetis, qui solet in bifurco melius protere, & idcirco
praedito vocabulo russeti appellant, quod inter duo brachia,
qua se dividit vitis, enarus, velut fauces obidet, ac unum
duramenti alimenta praecipit.
Foculus, as, ad. p. significat calefactio, recreo, instauratio, restit-
confirmo. [*Foculus*. Gall. Vu linge de gony an enveloppe la gorge.
Ital. Focella di gola. Ger. Ein binden in weiche man den hals
vermitet. Hisp. La que se rodea al collar. Pol. Odmianka na spie
katemek kol / sp. Vn. Ormanyalir. An. A tippit de fonding the
tharke fame cold anafler.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliamentibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro testimonio de vita populi Romani Propri-
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. Sover. & hinc
componitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit solus
foverendo dicuntur: hoc est, a calefaciendo.
Foculus, Foculus, vide FO. CV. S.
Foculus, m. f. a foventio, dicitur id in quo ignis servatur. [*Fo-
culus*. Gall. Vu linge de gony an enveloppe la gorge. Ital. Focella
di gola. Ger. Ein binden in weiche man den hals vermitet. Hisp.
La que se rodea al collar. Pol. Odmianka na spie katemek kol / sp.
Vn. Ormanyalir. An. A tippit de fonding the tharke fame cold
anafler.] Ovid. lib. 8. Fast. 1. Foculus a flammis, & quod solet
omnia dicitur. Idem. Turba-
cent ara, stentque foveae ignis foci. Tibullus: Dum mens
alidud luceat igne focus. Caro de Rust. Folia subdita in fovea
calido, sub terra coquito leviter. & Pontus etiam quum
privatis domibus, sicut ara pro templo. Plautus in Amph.
venit, vici uti sint eo pario, Urbem agrum, aras, focos, sed
uti dederent.
Foculus, culi, diminut. [*Foculus*. Gall. Vu linge de gony an enveloppe
la gorge. Ital. Focella di gola. Ger. Ein binden in weiche man den
hals vermitet. Hisp. La que se rodea al collar. Pol. Odmianka na
spie katemek kol / sp. Vn. Ormanyalir. An. A tippit de fonding the
tharke fame cold anafler.] Gell. l. 1. cap. 19. Tum illa foculum
cotam Rege cum igni ap-
posuit, & tres libros ex novem deurit. Valer. lib. 1. Quam
cubatum quem optimum habebat, foculo impostum, sub
ignis emicuit.
Foculus, lotum, n. f. Nutrimenta. [*Foculus*. Gall. Vu linge de gony
an enveloppe la gorge. Ital. Focella di gola. Ger. Ein binden in
weiche man den hals vermitet. Hisp. La que se rodea al collar. Pol.
Odmianka na spie katemek kol / sp. Vn. Ormanyalir. An. A tippit
de fonding the tharke fame cold anafler.] Plautus in Persa: Nam
jam intus ventris foveant fo-
cula. Ex Nonio.
Foculus, panis, Qui in foco coquitur: [*Foculus*. Gall. Vu linge de
gony an enveloppe la gorge. Ital. Focella di gola. Ger. Ein binden
in weiche man den hals vermitet. Hisp. La que se rodea al collar. Pol.
Odmianka na spie katemek kol / sp. Vn. Ormanyalir. An. A tippit
de fonding the tharke fame cold anafler.] Vng.
Vng.

Vng. *Parafaba fuit konye, hamula fuit de pozafsa.* An. bread ha-
 ken an the bearth.] qui & subincertus appellatur, *concupiscit.*
Focari, x. A veteribus dicebatur concubina quam domi ha-
 bebant ad curam rei domesticae. [*שפחה* *shofpa*] *shofpa* *shofpa*
shofpa, quali *shofpa* *shofpa*. Gal. Concubine ordinarie à pot & à
 foital. *Canonica.* Ger. Ein *Recht* ein *Wid.* His. *Mancha abate-*
reganda. Pol. *Kochark a.* Vng. *Haz grand vifels azony.* Ang. A
concubine for the past and fyre.] In l. iij. C. de donat. inter virum &
 uxorem: Si ancillam nummis tuis comparatam esse, praefidi
 provinciae probaveris, donationisq; causa focariae tuae no-
 tate instrumentum emptionis esse conscriptum: eam tibi re-
 stitui jubebit. Nam licet cessante jure matrimonii, donatio
 perfici potuerit, milites tamen meos à focariis suis hac ratio-
 ne sicque adulationibus spoliari nolo.
Focari servi, qui focum curant dicuntur in L. i. de naut. caup.
 ff. de l. 12 & 15. D. de insti.
Fodere pro fodere dixerunt veteres, teste Festo.
Fodis, dis, fodi, fossam, act. Pala aliòve ferramento terram,
 aliòve quid eruo. [*חפר* *chaphar* *חפר* *chaphar*]
chaphar *chaphar*. Gal. *Fosse et creosar la terre, percer.* Ital. *Cavare, fossare.* Ger.
Graben. Belg. *Graven.* His. *Cavar è horadar.* Pol. *Kopani, rybe.*
 Vn. *rybe kopalek.* An. *To dig or ditch.*] Plautus in Rudent.
 Nostrum illum puteum periculo & ferramento fodimus. Liv.
 25. de. Pun. In Messium finibus est fira, Hispanie gentis, ager
 frugifer centum etiam incolarum fodunt. Sic fodere metallum,
 Plin. lib. 2. cap. 63. Fodere ense jugulum: hoc est, percutere seu
 ferire, Martialis lib. 1. Fodere stimulis, est pungeret, Cic. 2. Phil.
 lip. Fodere calcibus. Virgil. Aeneid. 6. Seu spumantis equi
 foderet calcibus amos. ¶ Dicitur etiam fodere per quarã
 verborum conjugationem. Col. li. 11. ca. 2. Runcari & adhuc fodi-
 di possunt. Idem de arboribus: Sed omnibus annis ante cal.
 Mart. fodi & interpretari oportet. Hinc *fovea*, de quo infra.
 Hujus composita sunt, *Assodio*, vide suo loco. *Confodio*,
 quod est caupo, live in totum foro, *disperdit.* Plaut. in Aulul. Hic
 apud me confodere horum iussu. Interdum transferbero, oc-
 cido. Salust. in Catil. Inter confertissimos incurrit, ibique pu-
 gnando confoditur, *disperdit.* ¶ *Circumfodio*, terram circũ-
 quaerere eruo, *disperdit.* Colum. lib. 11. Arborum quam depo-
 fueris, sepius circumfodito. *Defodio*, *disperdit.* vide suo lo-
 co. ¶ *Effodio*, extra fodio, vel fodiendo eicio, *disperdit.* Plaut.
 in Aulul. Oculos hercle istos improba effodiam tibi, ne me
 observare possis si quid reum geram. ¶ *Infodio*, intus planto
 seu defodiendo sepelio, *disperdit.* Col. lib. 4. Campetris locus
 alicuius duos pedes infodiendus est. Virgil. lib. 2. Georg. Antè su-
 pinatas aequiloni offendere glebas. Quam laetum infodias vi-
 tis genus ad est, obruas. ¶ *Perfodio*, rumpo, serio, perforo,
disperdit. Plautus in Aulul. Vbi parietes perfoderis. Col. lib. 11.
 Tu gravibus rursus cunctantia perfode terga. Lactant. lib. 4.
 Sed tantummodo latus ejus perfoderunt. Gell. li. 2. Quodrin-
 genti omnes tum unum perfossi gladiis aut missilibus operi
 cadunt. ¶ *Præfodio*, ante fodio. Plin. lib. 17. cap. 11. Præfodere
 serobes ante, si fieri possit, tantò, donec pingui cespiti obdu-
 cantur. ¶ *Refodio*, rursus fodio, *disperdit.* Plin. Mus marinus in
 terras, serobe effossa, parit ova, & rursus obruit terra, tricesi-
 ma die refossa, parit, serorumque in aquam ducit. ¶ *Suffodio*,
 subtercavo, *disperdit.* Colum. lib. 2. Neque suem velimus im-
 pasci, quoniam nostro suffodiat & cespites excitet. ¶ *Trans-*
fodio, transferbero, ab uno latere ad aliud fodio, *disperdit.*
 Ovid. gemino fudit ulcere pedes. Et hæc omnia habet
 syllabam correptam in omnibus temporibus à presenti ma-
 nantibus. Nam quæ à præterito sunt, eandem producant.
Fodis, x. penult. cor. Stimulare, pungeret, vellere live fodere.
 [*חפר* *chaphar*] *chaphar* *chaphar*. Gal. *Piquer, percer.* Ital. *sti-*
mulare, pungeret, vellere. Ger. *Graben.* Hisp. *Puncar, pecillar è fira-*
nar. Pol. *Kopani, rybe.* Vn. *rybe kopalek.* An. *To pierce, to dig.*] Horatius: - emamus Qui fodicet latus. ¶ Per
 translationem accipitur pro angere, live dolore afficere. Ci-
 cero 1. Tuscul. Non est enim in nostra potestate, fodicantibus
 his rebus quas malas esse opinamur, dissimulatio vel oblitio,
 ¶ *Fodiscare* animi. Plaut. Bacch. - quia isthaec lepida sunt me-
 moratui: Eadem in usu, atque ubi periculum facias aculea-
 ta sunt. Animum fodicant, bona destimulant facta, & famam
 faciunt.
Fodina, x. pen. prod. f. p. Locus ubi quid effoditur. [*חפר* *chaphar*]
chaphar *chaphar*. Gall. *Vne mine, vne carrier, ou on tire quelque met-*
tal ou autre chose. Ital. *Minera.* German. Ein *Grub* in dicitur man ete
 non grabit nisi in *Ergrub.* His. *Lugar donde algo se saca y se cava.*
 Pol. *Dol, graba iaka ieli zoty soti albo kruska dobowica.* Vng. *Ba-*
nya. An. *A mine.*] Vt *Auri fodina*, ubi foditur aurum: *argenti*
fodina, ubi effoditur argentum. Plinius lib. 33. cap. 6. Odor
 ex argenti fodinis inimicus omnibus animalibus, sed maxi-
 me canibus.
Fodis, x. f. p. Locus est unde effossa est terra. [*חפר* *chaphar*]
chaphar *chaphar*. Gal. *Fosse, ou fosse.* Ital. *Fossè.* Germ. Ein

Graben oder ein **Grub**. His. *Cava è hojo.* Pol. *Frykop.* Vng. *Ajt*
verem, lyul. Ang. *A ditch, dike or moate.*] Colu. de Arbor. Prius-
 quam pomarium constitutas, quam magnum habere voles,
 circummunto maceria aut fossa. Cic. 5. Tusc. Transfiram fos-
 se ponticulo ligneo conjungere. Vlpian. scribit fossam esse
 receptaculum aquæ manufactum, ad castra, seu urbes oppi-
 dave, aut alia hujusmodi munienda. Cic. ad Attic. lib. 4. Po-
 pul. Roman. exercitus Ca. Pompeium circumsidet, fossa & val-
 lo septum tenet. Caesar 2. bell. Gall. Castra in altitudinem pe-
 dum duodecim, vallo fossaque duodeviginti manuii jubet.
Fossas, pen. cor. diminutivum, parva fossa. [*פוסס* *fosse*] *fosse*. Gall.
Fosses, petit fosse. Ital. *Fossicella, fossitta.* German. Ein *Grubchen.*
 Hispan. *Fuquema cava è hojo.* Pol. *Frykopke.* Vng. *Vermetike,*
lyulka. Ang. *A little ditch.*] Caso de Re russ. cap. 161: Deinde
 fossulas facito qua radices asparagi demittas. Col. li. 11. ca. 3:
 Singulis fossulis disponas.
Fossatum, u. idem quod fossa. Plin. li. 17. cap. 21: Fossatum pur-
 gati & extendi ne crudum relinquatur.
Fossor, m. t. Qui fodit. [*חפר* *chaphar* *חפר* *chaphar*] *chaphar* *chaphar*.
 Gal. *Fossor, fossor, fossor, fossor.* Ita. *Zappatore, canato-*
re. Ger. Ein *graber* ein *stief.* His. *Canador.* Po. *Kopani, Vn. Kapdi.*
 Ang. *A ditcher.*] Virg. 2. Georg. Et labefacta movens robuitus
 jugera fossor. Rigidus fossor, Mart. lib. 7.
Fossor, f. t. Ipsa fodiendi actio. [*פוסס* *fosse*] *fosse*. Gal. *Fouissement.* Ital. *Ca-*
nammo. German. *Graben.* Hispan. *Canaxo è la obra de ca-*
var. Pol. *Kopanie.* Vng. *Ajt, kopani.* Ang. *A ditching.*] Col. lib.
 5: Deinde malleolo inter ordines posito, crebris fossionibus
 passinatum resolvere.
Fossus, x. f. p. Fossio. [*פוסס* *fosse*] *fosse*. Gal. *Fouissement.* Ital. *Ca-*
nammo. German. *Graben.* Hispan. *Canaxo è la obra de ca-*
var. Pol. *Kopanie.* Vng. *Ajt, kopani.* Ang. *A ditching.*] Colum. lib.
 5: Hanc planam fossuram maxime nos probavimus. Num-
 tus autem fossionis, aut idem debet esse qui primi anni, aut
 una minus.
Fossus, le, pen. cor. Quod foditur, live quod fodi potest. [*פוסס* *fosse*]
fosse. Gal. *Qu' on fait et tire, ou qu' on peut faire et tire de terre.* Ita.
Che si può cavare. Ger. *Das gut zu graben ist.* Hispan. *Cosa canida-*
re. Pol. *Do kopania sposobny.* Vn. *Ajt vayot, ubato, vaybato.* An.
That it may be diged out of the earth.] Plin. li. 36. cap. 18: Theo-
 phrast. autor est & ebur fossile candido & nigro colore inve-
 niri, & ossa è terra nasci. Idem lib. 33. cap. 6: Tum salem fossi-
 lem adjiciunt id est, qui foditur. Var. 2. de Re russ. Melior fos-
 silis sal, quam marinus.
Fossus, ferus, a, um. Fossilis, quod scilicet è terra effoditur. [*פוסס* *fosse*]
fosse. Polon. *Kopani kopani yernie.* Vngar. *Vayot fossilèl a-*
tal. Ang. *Digged out of the earth.*] Plin. lib. 36. cap. 23: *Acena* tria
 genera: fossilitia, cui quassa pars calcis addi debet, stuvialis
 aut marinae terra.
Fœcundus, da, dum, Ferax, fertilis. [*פרי* *pari*] *pari*. Gal.
Fecund, fertile. Ital. *Fecundo, fertile, abundante.* Germ. *Fruchtbar.*
 Belg. *Fruchtbar.* Hispan. *Cosa fertil è copiosa.* Polon. *Kopni-*
ny. Vng. *Teviesd.* Ang. *Fruitful, fertile, ranke.*] Ovid. lib. 4. Fast.
 Forda serens bos est fœcundaque, dida serendo. Colum. li-
 bro 8. cap. 14. Id neque æquè fœcundum est, nec tam pretio-
 sum. Plautus in Cistel. Namque æcastor amor & melle & sel-
 le est fœcundissimus. ¶ Interdum sumitur pro abundanti
 & pleno. Horat. Fœcundi calices quem non fecere disertum.
 Huic opponitur Infœcundus: id est, non ferax: inde infœ-
 cunditas.
Fœcunditas, f. t. Abundantia, ubertas, feracitas. [*פרי* *pari*] *pari*. Gal.
Fecunditas, ubertas, feracitas. Ital. *Fecundità, fertilità.* Ital. *Fertili-*
ta, abundanza. Ger. *Fruchtbarkeit, vde.* His. *Fertilidad è copia.* Po-
 lon. *Obfrosz.* Vng. *Természet, tevesz, bvsz.* Ang. *Fruitfulness,*
fertility.] Plin. li. 20. cap. 6: Fœcunditatem etiã femininarum hoc
 cibo augeri. Cicero. 1. de Natur. deor. Aquarum inductionibus
 terris fœcunditatem damus. Fœcunditas animi, Pinius in
 præf. lib. 3.
Fœcundè, adverbium. [*פרי* *pari*] *pari*. Gal. *Fertilement,*
plantantement, abundamment. Ital. *Fertilmente, abundantemente.*
 German. *Fruchtbarlich.* Hispan. *Fertil y copiosamente.* Pol. *Pion-*
nia. Ang. *Fertily, abundantly.*] Plin. lib. 6. cap. 36: Atque etiam
 recisa fœcundius resurgit.
Fœcundo, das, Abundantem seu fructiferum facio. [*פרי* *pari*] *pari*. Gal.
Fecundus, ubertas, feracitas. Ital. *Fare fertile, abun-*
dante. Ger. *Fruchtbar machen.* Hispan. *Hacer fertile y copioso.* Po-
 lon. *Wodzywno czynie.* Vngar. *Teviesdne teszelm.* Angl. *To*
mak fruit full.] Virgil. lib. 4. Georg. Et viridem Aegyptum nigra
 fœcundat arena.
Fœdus, fœdens, n. t. ut quibusdam placet, cum ce diphtho-
 go, ut e longa sit, quoniam ferio e breve habet. [*פרי* *pari*] *pari*. Gal.
Alliance, confederation, ap-
pointement et traité de paix. Ita. *Legs, confederazione.* Ger. Ein *Bund*
Wandlung. Belg. Ein *verdenet.* His. *Confederacion è alianca.* Pol.
 P 4 *Fymie*

Fœderis. Vng. *Fegy. kité.* Ang. *A league, covenant, or bande of peace.* Propriè. n. fœdus pacem significat, quæ fertur inter dimicantes. Quidam hujus nominis etymologiam manasse putant à Fœcialibus, per quos fiebant fœdera. Alii à fide, quia in fœdere interponēbatur fides. Itaque Ennius, ut est apud Varonem fides dixit pro fœdus. Alii à fœdē cadendo: nam ad fœdera sancienda utinque Fœciales adhibebantur, qui firmato fœdere porcam cædebant sicut: ejusmodi exitium imprecantes capiti illius qui prior fœdus violasset: de qua re vide Liv. l. 1. ubi ritum & formulam antiquissimi fœderis inter pop. Rom. Regem & Albanorum Dictatorem isti latissime exequitur. Tria autem (ut idem Livius ostendit libro 34.) erant fœderum genera, quibus populi & reges mutuas amicitias inibant. Vnum, quom bello victis dicebantur leges. Vbi enim omnia ei qui armis plus posset, dedita essent quæ ex his habere victos, quibus multari eos vellet, victoris arbitrium erat. Alterum quom pares bello, æquo fœdere in pacem atque amicitiam veniebant, redditis per conventionem iis rebus quarum bello turbata erat possessio. Tertium, qui quom hostes nunquam fuissent, ad amicitiam sociali fœdere jungendam coibant. Accipitur etiam fœdus pro necessitu dñis alicujus vinculo: ut fœdera amicitie dicimus pro necessitudine illa quæ est inter amicos. Ovid. 3. Trist. Eleg. 6. Fœdus amicitie non vis chaurissime nostræ: Nec si forte velis dissimulare potes. Fœdera lecti, pro conjugali vinculo. Lucanus libro 2. da fœdera prius illibata tori, da tantum nomen inane Connubii. Fœdus conjugale, Ovid. 11. Metamorph. Accipitur etiam quandoque pro lege, ut apud Virgilium libro 1. Aeneid. Regemque dedit qui fœdere certo, Et premere & laxas sciret dare iussus habenas. Facere fœdus cū aliquo. Cic. de Senectute: Quom sententia Senatus inclinaret ad pacem & fœdus faciendum cum Pyrrho non dubitavit. Ferre fœdera. Cicero pro Cælio: Idcirco ego pacem Pyrrhi dixemi, ut in amorum turpissimorum quotidie fœdera fereres? Firmare fœdera. Virg. lib. 12. Aeneid. firmant fœdera dictis. Fœdus pro fœderate legitur apud Paulum in l. 3. D. de ritu nuptiar. Nec enim honos ei servatur, quæ se in tantum fœdus deduxit. Nisi rectius ibi legatur, Seclus, quemadmodum vulgari codices habent.

Fœdus frangis, penult. corrept. m. f. Qui fœdera fregit. [*Frangere*] Gal. Qui rompit l' alliance ou appointment. Ital. Che rompo patti. German. *Bruchtrahis.* Hispan. *Quebrantador de pax.* Polon. *Tu krotor prymirys i amie.* Vng. *l'm'ci fagez, fiji s'libants.* Ang. *A breaker of leagues.* Cic. 1. Offic. Panni fœdistragi crudelis Annibal.

Fœdus factum, dicuntur populi qui fœdere & amicitia sunt conjuncti. [*ברית*] Gal. *Confederati, amici.* Ital. *Confederati, amici.* Germ. *Bruchtrahis.* Hispan. *Confederados a aliados.* Pol. *Cy krotor spolna prymirys mala.* Vng. *Ac kik egy fegy alar udanak.* An. *They hath made a league together.* Namque inter civitates provinciarum, alix civium Romanorum, alix Latinorum veterum, alix fœderatorum, alix stipendiarie dicebantur. *supra* Suetonius in Caligula: Domi, foris que civilis, libera ac fœderata oppida sine lictoribus adibat. Cicero 1. de Orat. Siquis apud nos servillet ex populo fœderato, seseque liberasset. Idem 3. Verr. Fœderatas civitates duæ sunt, Mamertina, & Taurominitana. Idem pro Archia: Si qui fœderatis civitatibus ascripti essent.

Fœdus factum concilio. [Polon *Przymierze spnie.* Vng. *Fegyveres, viték.*] Cornelius Tacitus lib. 20. Do nec egregia erga populum Rom. merita, mox rebelles fœderant.

Fœdus, da, dum, Quod est deforme. [*שחור*] Gal. *Laid, ord. infel.* Ital. *Scuro, laido, brutto.* German. *Wiß/häßlich/vnsilts.* Belg. *teitid/standst.* Hispan. *Cosa fea, feada.* Polon. *Sypniy, s'karadzi, zady.* Vng. *Vadok.* Ang. *Ugly, deformed.* Terentius in Eunucho: Nunc ed tibi videtur fœdus, quia illam non habet. Cicero ad Atticum libro 15. Parum que fœda persona est senectutis. Plin. lib. 11. ca. 18. Odere fœdos odores, proculque fugiunt. Ponitur quandoque pro execrando, Virg. li. 7. aversusque refugit Fœda ministeria. Quandoque pro crudeli. Terentius in Eunucho: O fœcinus fœdum. Donatus, Fœdum, crudelis. Ea enim quæ crudelia sunt & nefaria, ipsa crudelitate fœda & maculosa dici possunt. Sic dicimus fœdum exemplum, quod crudelitatis, & turpitudinis plenum est. Liv. 7. bel. Pun. Qui neque magistratum continuari satis civile aiebant, & multo fœdioris exempli eum ipsum creati, qui comitia haberet.

Fœdo, as. are. Polluere, inquinare. [*שחור*] Gal. *Vilner, souiller, salir, maculer.* Ital. *Bruttare, imbrattare.* Germ. *Berueßim/häßlich machen.* Hispan. *Es fajar, a ofcar lo bruto.* Polon. *szpnie, s'karadzi.* Vng. *Megvadoktam, szindaytam.* Angl. *To defile, to deform, to mark with*

nie. Virgil. 2. Aeneid. quæ causa indigna fœdos fœderum vultus? Per translationem accipitur pro dehonore. Cato apud Plin. lib. 29. cap. 1: Nos quoque dicimus Barbaros de spurcius nos, quam alios Opicos appellatione fœdare: hoc est, conspurcant, & dehonoreant. Accipitur etiam pro dilacerare, frangere vel corrumpere. Virg. 2. Arn. Impulerat fœda Argolicas fœdate latebras. Liv. lib. 3. ab Vrbe: Via Sabinorum ingens propè ad moenia urbis infesta populatione vrui: danti agri terror injectus urbi est.

Fœdē, adverbium, Turpiter. [*שחור*] Gal. *Vilainment, villement, laidement.* Ital. *bruttamente, crudelmente.* German. *Bruchtrahis* fœdē. Hispan. *Fea y deshonrosamente, a crudelmente.* Polon. *Sypniy, szpnie.* Vng. *Vadokel/ostmanyal.* Angl. *Uglyly.* Livius 3. ab Vrbe: Non minore motu animorum Sicæ cetera memoria renovata, quam quod nova fama de Virginia adhibere ad libidinem petita accenderat. Fœdē dixerat, Cic. 1. Tuscul. Fœdē interemptus. Livius 3. bell. Pun. Admulum fœdē, didumque superbē, Luc. lib. 3. Fœdissimè causam agere, Cic. Attic. lib. 9.

Fœdē, aris, et Turpitudine. [*שחור*] Gal. *Laidete ou laidete, vilenie, ordure.* Ital. *bruttamente.* German. *Bruchtrahis.* Hispan. *Fea y deshonrosamente.* Pol. *Sypniy, szpnie.* Vng. *Vadokel/ostmanyal.* Angl. *Uglyly.* Liv. lib. 3. Divisa à corpore capta, patientiaque viscerata, & fœditatem aliam vuln'ratam videtur. Cic. lib. 3. de Finib. Nisi eos per se fœditate sua turpitudine terreat. Liv. 1. ab Vrbe: Avertete omnes à tanta fœditate spectaculi oculos.

Fœlix, Cum suis derivatis, vide supra in dictione FELIX.

Fœmē, Vide FEMEN.

Fœmina, n. f. p. Latioris significationis est quam mulier. Nam non solum de hominū genere, verum etiam de brutis & plantis dicitur, descenditque à fœtu. [*שחור*] Gal. *De femina.* Ital. *Casa da femina.* German. *Wibsch.* Hispan. *de hembra.* Polon. *Niemiejszych bial og'owiky.* Vng. *szepesiti.* Angl. *Of the female kind.* Virg. 11. Aeneid. Fœminæ pœdæ & spoliatorum ardebat amore. Vbi Servius: Fœminæ, impatienti, irrationabili. Ibidem: Fœmineum cœli clamorem sidera tollunt. Plin. lib. 2. cap. 101. Fœmineum Lunæ, æmulo sidus. Quintil. lib. 1. cap. 4. Quæ aut fœminina possessio: mare, aut neutrali fœminas significat. Dominativa Fœmelle, & Fœminula. *שחור* Gal. A fœmina, etiam in fœminino, *שחור* de quo suo loco.

Fœnarius, Vide FOENVM.

Fœnebris, Fœneratitius, Fœnero, Vide FOENVS.

Fœniculum, n. f. Herba est nota, à fœnore, ut quidam estimant, dicta quod semen hoc terræ mandatum magno fœnore reddat fructum. [*שחור*] Gal. *Fœnicul.* Ital. *Fenice.* Germ. *Smet.* Hispan. *Pol. Kapur ml'icky.* Vn. *Kenny.* An. *Fenel.* Plin. lib. 20. cap. 23. Fœniculum nobilitare scapentes, gustatu senectam exuendo oculorumque, ac sic succo eius uti sciendo. Vnde intellectū est hominū quoque, caliginē procipt eo levare. Eius iuvamenta lege apud Diosc. lib. 3. cap. 170.

Fœnum, fœni, n. f. Herba in pabulum refecta ita dicta à fœnore, quod sine cura fœnus præbeat: vel à fœtu, quod herba eadem manens quotannis novas pariat. [*שחור*] Gal. *De fœno.* Ital. *Fieno.* Germ. *Heum.* Belg. *Hes.* Hispan. *El heno.* Pol. *Sieno.* Vn. *Fieno.* An. *Hese.* Col. li. 2. cap. 19. Sic enim commodissime fœnum defenditur à pluvio. Horatius 1. Serm. Satyr. 4. Fœnum habet in cornu, longè fuge. Fœnum esse, proverbiali figura dicit Cic. lib. 2. de Orat. in indoctos ac brutos homines, qui fœdēt pecudibus sunt æquandi: nam fœno videntur boves. Fœnum habet in cornu. In homines maledicos ac feroces dicitur. Horat. in Serm. Inde translaturum, ut Actoni placet, quod antiquitus dubus cornipetis fœnum pro signum in cornu suspenderetur, quod sibi cavere qui forte occurrerent.

Fœnarius, n. f. rium, à fœno. Quod ad fœni pertinetur, fœnarius fornicat, quibus fœnū secamus. [*שחור*] Gal. *Fœna a faucher le fœno.* Ital. *Falcida fœna.* Germ. *szpnie.* Hispan. *Pol.*

Hodor à mal odor. Pol. *Sorod.* Vng. *Woddyg.* Ang. *Struck an enill fannor.* Col. lib. 12. cap. 18: Cella quoque vinaria omni iterco- re liberanda, & bonis odoribus sufficenda, ne quem redoleat fetorem, acotemve.

Fœt d'fœs, f. r. verbal. Fœtor. [*WNI* bœsib. d'penda. Gall. *Puan- seur an pœnrist.* Ital. *Fetore.* Ger. *Stank.* Hispan. *Hodor* à mal odor. Pol. *Sorodowic.* Vng. *Woddyg.* Ang. *A struck.* Senec. Epist. 111: At mehercule ista sollicitè scrutata, var- tieque condita, quum ventrem subierint, una atq; eadem feti- ditas occupavit.

Fœtus, tus, m. g. à fovendo, quoniam & dum in utero est, & postquam educatus fœtus est, à matre fovetur: vel dicitur *fovetur*: quo verbo veteres rem venerem significarunt pudenter. [*QJ* hœlen *NND* fœsib. *W* bul. *zoo.* Gall. *Le fruit ou par- tier des bœtes ou plantes.* Ital. *Il parto, il frutto che la bœtte partoriscono.* Ger. *Das frucht eines jehem Thiers oder eines andern diags.* Hispan. *El fructo à lo que la hembra pare.* Pol. *Vrodjay, emc hady pœnristy albo in sych rycy.* Vng. *Magrat, az mi mœlœl xœ teik mar.* Angl. *The young or fruite of every creature that liveth.* Est autem fœtus gene- rale nomen ad omnia penè quæ nascuntur. Sunt enim fœtus omnium quadrupedum, sive feræ sint, sive cicutes: præterea etiam avium & piscium, atq; ad eò ipsorum etiam hominum. Plin. Legimus mulierem Aegyptiam binos fœtus quater eni- xam. Idem lib. 8. cap. 18: Totus tigris fœtus, qui semper nu- merosus est, ab insidiatore rapitur equo. Cic. 3. de Finib. Atq; etiam in bellis vis naturæ inspicitur, quarum in factu & edu- catione laborem quæ cernimus, naturæ ipsius vocem videmus audire. Neque animalium tantum fœtus dicuntur, verum etiam inanimatorum. Nam & arborum fœtus passim legimus: & fœnum, terra fuerum vocamus. Cic. 2. de Orat. Edit fœtus meliores & grandiores ager, non semel aratus, sed novatus & iteratus. Virg. 1. Georg. Hic segetes, illic veniunt foeticus uvæ, Arborei fœtus alibi. Id est, fructus, ut poma. Idem 2. Georgie. Nec minùs interea fœtu nemus omne gravescit. Vbi Servius: Fœtorid est, utilitate nam omnis utilitas fœtus est. Fœtus ani- mi, per translationem. Cicero 5. Tuscul. Ex quo triplex ille animi fœtus existit: unus in cognitione rerum positus, & in explicatione naturæ: alter in descriptione expectandarum, si- giendarumve rerum: tertius in iudicando, quid cuique rei sit consequens, quid repugnans.

Fœtus, ta, tum, Proprie de minore pecore dicitur. [*WNI* hœrœb. *W* bul. *rycoz.* Gall. *Qui a le ventre plein de peto, yras.* Ital. *Pieno, gravido, pregno.* German. *Beijunger / tragend.* Hispan. *Casa hembra preñada.* Pol. *W od.* Vng. *Tobos, hœsœl idyœl.* Angl. *That hath the womb full of young ones.* Ius, Ovis fœtidus est, gravi- da, & in utero ferens. Virg. 1. Aegl. Non insueta graves tenta- bunt pabula fœtas. Col. lib. 8: Huic pecudi nocet ællus, & præ- cipue fœta, quæ gelicidio hyemis conceptum fecit. Dicitur & partu liberata: hoc est, quæ peperit. Virg. 9. Aen. Fœcerat & vici- di fœtam Mævortis in antro. Enixam autem fuisse, iac quod pueris præbebatur, ostendit. Transfertur & ad alia: ut, Loca fœta furentibus Austriis, apud Virgil. 1. Aeneid. id est, plena. Hujus composita sunt, Confœtus, Fœtus: Confœtus, ius dice- batur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad sacrificium. De- fœtus, & Effœtus, de quibus alibi.

Fœta, abiolato vocabulo dicuntur puerperæ, & quæ jam partu absolutæ sunt.

Fœtus s'us, fa, sum, Quod est plenum fœtu. [*WNI* hœrœb. *W* bul. *rycoz.* Gall. *Qui a le ventre plein de peto, yras.* Ital. *Pieno, gravido, pregno.* German. *Beijunger / tragend.* Hispan. *Casa hembra preñada.* Pol. *W od.* Vng. *Tobos, hœsœl idyœl.* Angl. *That hath the womb full of young ones.* Ius, Ovis fœtidus est, gravi- da, & in utero ferens. Virg. 1. Aegl. Non insueta graves tenta- bunt pabula fœtas. Col. lib. 8: Huic pecudi nocet ællus, & præ- cipue fœta, quæ gelicidio hyemis conceptum fecit. Dicitur & partu liberata: hoc est, quæ peperit. Virg. 9. Aen. Fœcerat & vici- di fœtam Mævortis in antro. Enixam autem fuisse, iac quod pueris præbebatur, ostendit. Transfertur & ad alia: ut, Loca fœta furentibus Austriis, apud Virgil. 1. Aeneid. id est, plena. Hujus composita sunt, Confœtus, Fœtus: Confœtus, ius dice- batur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad sacrificium. De- fœtus, & Effœtus, de quibus alibi.

Fœtus s'us, fa, sum, Quod est plenum fœtu. [*WNI* hœrœb. *W* bul. *rycoz.* Gall. *Qui a le ventre plein de peto, yras.* Ital. *Pieno, gravido, pregno.* German. *Beijunger / tragend.* Hispan. *Casa hembra preñada.* Pol. *W od.* Vng. *Tobos, hœsœl idyœl.* Angl. *That hath the womb full of young ones.* Ius, Ovis fœtidus est, gravi- da, & in utero ferens. Virg. 1. Aegl. Non insueta graves tenta- bunt pabula fœtas. Col. lib. 8: Huic pecudi nocet ællus, & præ- cipue fœta, quæ gelicidio hyemis conceptum fecit. Dicitur & partu liberata: hoc est, quæ peperit. Virg. 9. Aen. Fœcerat & vici- di fœtam Mævortis in antro. Enixam autem fuisse, iac quod pueris præbebatur, ostendit. Transfertur & ad alia: ut, Loca fœta furentibus Austriis, apud Virgil. 1. Aeneid. id est, plena. Hujus composita sunt, Confœtus, Fœtus: Confœtus, ius dice- batur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad sacrificium. De- fœtus, & Effœtus, de quibus alibi.

Fœtus s'us, fa, sum, Quod est plenum fœtu. [*WNI* hœrœb. *W* bul. *rycoz.* Gall. *Qui a le ventre plein de peto, yras.* Ital. *Pieno, gravido, pregno.* German. *Beijunger / tragend.* Hispan. *Casa hembra preñada.* Pol. *W od.* Vng. *Tobos, hœsœl idyœl.* Angl. *That hath the womb full of young ones.* Ius, Ovis fœtidus est, gravi- da, & in utero ferens. Virg. 1. Aegl. Non insueta graves tenta- bunt pabula fœtas. Col. lib. 8: Huic pecudi nocet ællus, & præ- cipue fœta, quæ gelicidio hyemis conceptum fecit. Dicitur & partu liberata: hoc est, quæ peperit. Virg. 9. Aen. Fœcerat & vici- di fœtam Mævortis in antro. Enixam autem fuisse, iac quod pueris præbebatur, ostendit. Transfertur & ad alia: ut, Loca fœta furentibus Austriis, apud Virgil. 1. Aeneid. id est, plena. Hujus composita sunt, Confœtus, Fœtus: Confœtus, ius dice- batur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad sacrificium. De- fœtus, & Effœtus, de quibus alibi.

Fœtus s'us, fa, sum, Quod est plenum fœtu. [*WNI* hœrœb. *W* bul. *rycoz.* Gall. *Qui a le ventre plein de peto, yras.* Ital. *Pieno, gravido, pregno.* German. *Beijunger / tragend.* Hispan. *Casa hembra preñada.* Pol. *W od.* Vng. *Tobos, hœsœl idyœl.* Angl. *That hath the womb full of young ones.* Ius, Ovis fœtidus est, gravi- da, & in utero ferens. Virg. 1. Aegl. Non insueta graves tenta- bunt pabula fœtas. Col. lib. 8: Huic pecudi nocet ællus, & præ- cipue fœta, quæ gelicidio hyemis conceptum fecit. Dicitur & partu liberata: hoc est, quæ peperit. Virg. 9. Aen. Fœcerat & vici- di fœtam Mævortis in antro. Enixam autem fuisse, iac quod pueris præbebatur, ostendit. Transfertur & ad alia: ut, Loca fœta furentibus Austriis, apud Virgil. 1. Aeneid. id est, plena. Hujus composita sunt, Confœtus, Fœtus: Confœtus, ius dice- batur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad sacrificium. De- fœtus, & Effœtus, de quibus alibi.

Fœtus s'us, fa, sum, Quod est plenum fœtu. [*WNI* hœrœb. *W* bul. *rycoz.* Gall. *Qui a le ventre plein de peto, yras.* Ital. *Pieno, gravido, pregno.* German. *Beijunger / tragend.* Hispan. *Casa hembra preñada.* Pol. *W od.* Vng. *Tobos, hœsœl idyœl.* Angl. *That hath the womb full of young ones.* Ius, Ovis fœtidus est, gravi- da, & in utero ferens. Virg. 1. Aegl. Non insueta graves tenta- bunt pabula fœtas. Col. lib. 8: Huic pecudi nocet ællus, & præ- cipue fœta, quæ gelicidio hyemis conceptum fecit. Dicitur & partu liberata: hoc est, quæ peperit. Virg. 9. Aen. Fœcerat & vici- di fœtam Mævortis in antro. Enixam autem fuisse, iac quod pueris præbebatur, ostendit. Transfertur & ad alia: ut, Loca fœta furentibus Austriis, apud Virgil. 1. Aeneid. id est, plena. Hujus composita sunt, Confœtus, Fœtus: Confœtus, ius dice- batur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad sacrificium. De- fœtus, & Effœtus, de quibus alibi.

Fœtus s'us, fa, sum, Quod est plenum fœtu. [*WNI* hœrœb. *W* bul. *rycoz.* Gall. *Qui a le ventre plein de peto, yras.* Ital. *Pieno, gravido, pregno.* German. *Beijunger / tragend.* Hispan. *Casa hembra preñada.* Pol. *W od.* Vng. *Tobos, hœsœl idyœl.* Angl. *That hath the womb full of young ones.* Ius, Ovis fœtidus est, gravi- da, & in utero ferens. Virg. 1. Aegl. Non insueta graves tenta- bunt pabula fœtas. Col. lib. 8: Huic pecudi nocet ællus, & præ- cipue fœta, quæ gelicidio hyemis conceptum fecit. Dicitur & partu liberata: hoc est, quæ peperit. Virg. 9. Aen. Fœcerat & vici- di fœtam Mævortis in antro. Enixam autem fuisse, iac quod pueris præbebatur, ostendit. Transfertur & ad alia: ut, Loca fœta furentibus Austriis, apud Virgil. 1. Aeneid. id est, plena. Hujus composita sunt, Confœtus, Fœtus: Confœtus, ius dice- batur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad sacrificium. De- fœtus, & Effœtus, de quibus alibi.

Folium, Ital. *luchetta*, *luchetta*, *picciola*, *gustia* che cuopre il grano del frumento & altri grani. German. Ein jedes aufgebrosen dem; als die lüßen feid an dem getreidelein, die dälten mit wägen man fendet. Hispan. El fardel o talera o machilla, del hollojo de panis y legumbres. Pol. *Muski*, *nadeta* rpi. Vng. *muszka* *damborn*. Ang. *fatell* or *fatell*, the small huoke that covereth the corne of wheate and other grays. Unde frequentissime accipitur pro theca, seu siliqua leguminum frumenti, vel lini, vel cujuslibet alterius rei quæ granum continet involutum. Colum. lib. 2. cap. 8: Quoniam folliculum quo continetur, firmum & durabilem ad versus longioris temporis humorem habet. Accipitur nem folliculus pro majori pilæ genere: quod ex aluta conficiebatur, foloque implebatur vento: quod & follem frequentius invenimus appellari. Sueton. in August. Post bella civilia ad pilam nimis, folliculumque transtulit. Quandoque pro pelle seu sacculo: ut lib. 1. Rhet. ad Heren. Malleolus iudicatus est matrem necesse: eo damnato, statim folliculo lupino os obvolutum est. folæ lignæ pedibus indute. Liv. 9. ab Urbe: Eques in castra folliculis frumentum veheret. Non invenisse aliquando transferretur ad corpus humanum, sive quoddam ad folli similitudinem semper attrahat, & emittat spiritum: sive quoddam ad saci cortaci similitudinem pelle sit circumdatum. Veteres enim saccos ex cortio factos folles appellabant. Lucil. lib. 26. ut erat Nonius: Et quo folliculo nunc sum indutus, nō quo. **Folliculus**, as, pec. cor. [FOLL] *muszka*, Gall. *muszka*. Ital. *Soffiare* *al naso*. German. *Darb die nase schnaußen*. Hisp. *Soplir*. Pol. *Copet*. Vng. *szopul*. Ang. *to snuff*, to snuff the breath into the nose. Folium more reciproco spiritu nates agit. Apuleius lib. 9. Metam. Nares follicantes languidas. Est item folliculus laxitatem & cavitatem imitanti. Unde Hieronymus caligas monachorum follicantes dixit, quales hypocritas gestare ait, ut humani cultus contemptores videantur. **Follicularis**, dicta est. Autor Festus.

Fomes, Fomentum. Vide FOVEO. **Fomentatio**, is, f. t. proprie est, quæ fit ex decoctione herbarum, vel in aqua vel in vino: tametsi nonnulli id vocant embrocationem: embrocatio autem vocatur, cum ex alto, in membrum infinitum demittimus ejus decoctionis stillicidium.

Fons, fontis, à fundendo, quod fundat aquam, tantum male. gen. [FON] *hain* [FON] *malain*, *malain*, *malain*. Gall. *Von fontaine*. Ital. *fontana*. German. *Ein Brunnen*. Belg. *Ein fontaine*. Hisp. *Fuente*. Pol. *Kiudl*, *studnia*. Vng. *forras*, *forras*. Ang. *A spring*, *a fontaine*. quamquam non defuit qui olim etiam lacuminum fuisse videntur: cujus ramentum nullum proferunt testimonium. Plin. lib. 12. cap. 1: Nunc est arbor clara in Lycia foecia gelidi fontis amœnitate. Hirtius 2. bell. Gall. Sub ipsius enim oppidi murum magnus fons prorumpbat. Fons per translationem accipitur pro origine & causa. Cic. 3. Tuscul. Non tem ipsam causam atque fontem esse mœoris. Idem ad Brutum: Nec in Senatu sceleratissimorum consiliorum fontes aperire dubitari. Fontem pro aqua fontana posuit Virgil. 12. Aeneid. pro parte torum usurpans: alii fontemque ignemque ferebant. Fontes ipsi sicut, proverbium in eos qui petunt ab aliis quod ipsi assam abundet domi. Cic. ad Quint. Frat. Ipse libi mali fontem reperit. *alibi dicitur esse riuum*. In eos dici fontem, qui sibi ipsi ministraverint exitii causam. Omnis fontibus consecrari ritulos, non sine proverbii specie dixit. Cic. 2. de Oratore, pro minus ad rem pertinentia dicere, omisso eo quod est negotii caput.

Fons, dicitur, si diminutivum, Parvus fons: à quo fonticellus. [FON] *fonticellus*. Gall. *Petite fontaine*. Ital. *Fonticello*. German. *Ein Fontlein*. Hisp. *La fuente pequena*. Polon. *studynka*. Vngar. *forraske* *ku* *forraske*. Ang. *A little spring*. Plin. Vbi cumq; movetur humum, fonticuli sciant. Idem lib. 31. cap. 50: Lacus est nitrosus, exoliente è medio dulci fonticulo.

Fontana, a, um, Quod ex fonte est. [FON] *fontana*. Gall. *De fontaine*. Ital. *Fontano*, *di fonte*. Germ. *Das ven Brunnen* ist Hisp. *Cofa de fonte*. Pol. *Studynny*. Vngar. *forrasbeli* *ku* *forrasbeli*. Ang. *Of a fontaine*. Plin. Fontana aquæ cyathos duos. Sic Colum. lib. 12. cap. 9: Sed extrinsecus vasa pentere, & aqua fontana quam recentissima refrigerare.

Fontalis, le, Fontanus, quod scilicet ex fonte est. [FON] *fontalis*. Vng. *forrasbeli*, *ku* *forrasbeli*. An. *Of a spring or fontaine*. Plaut. in Stich. Vide, utram tibi lubet etiam nunc capere, Cape provinciam. Quid istuc est provincie. T. Vtrum fontali, An libero imperium te in habere mavis? Vbi interpret: Id est, num velis imperium habere, an prae esse aque an viso prae bendo? Fontalem aquam dixit è fonte scaturientem.

Fontinalis, Varroni, Fontinalia Festo. Ferie erant fontibus dicuntur, quibus & coronæ in fontes conjici, & putei coronati solebant.

Fora, vasa, quibus antiqui utebantur in torcularibus. Colum. lib. 12. cap. 18. Tam lacus vinarii, & torcularii fora, omniaque

vasa, si vicinum est mare, aqua marina: siq; minus dulci eluenda sunt, & comundanda, & diligenter assiccanda, ne humorem habeant.

Forago, penult. prod. Filum est. [Ang. *A soppo* *et yarne*.] auctor Fello, quo textrices opus diurnum distinguunt: à forando dictum.

Foramen, vide FORO, as.

Foras, Extra. [FON] *foras*, *foras*, *foras*. Gall. *Foras*. Ital. *fuora*, *fuora*. Ger. *hinaus*, *aus*. Belg. *Wytens waert*. Hispan. *A fuera*, *de fuera*. Pol. *Wen*, *pro*. Vng. *Ki*, *kiaw*. Ang. *Forth abroad*, *out of the door*. Adverbia loci sunt à foris: hoc est, spectaculis devota, ut Servio videt: sive quod verisimilius est) à foro: quod domo exeuntes ferè ad interiorè partè urbis in qua foris est, soleamus accedere: in qua etià sententia est Festus. Differunt autem inter se hæc duo adverbia, ut foras motum importet ad locum. Plaut. in Cas. Foras tacitus exeo cū ornatu quo videt. Idem in Amph. Sed quid tu foras egressa es? Foris, motus in loco & de loco significat. Terent. in Euv. Quædam foris sunt, nihil videtur mundius, Nec magis composuisti quicquid. Plaut. in Alis Ille opere foris faciundo lassus, domum noctu advenit. Plin. lib. 9. cap. 33: Margine in Mucrone emisso, foris effuso, intus replicato. Cic. in Partit. Illa verò indigent, & nec eo dicuntur sine arte, quod ita sunt, sed quod ea non parit Oratoris ars, sed foris ad se delata, tamen arte tractat.

Foris, quandoq; pro passim usurpatur. Cic. ad Quint. Frat. Foris valde plauditur: id est, non solum in senatu: sed apud ceteros etiam, & in epistola longa ad Lentul. Quæ ea contentio mihi magnum etiam foris factum tulisset. In vulgus, idem alibi dixit, ea dem sententia. Ex Aldi commentario ad Quint. Frat.

Foris, penult. cor. Foris, ab exteriori parte: cui opponitur intrinsecus. [FON] *foris*, *foris*, *foris*. Gall. *Par de hors*. Ital. *fuori*, *fuori*. Ger. *außen*, *außen*. Belg. *Van buiten*. Hispan. *De parte de fuera*. Polon. *Zwierzchno*. Vngar. *Ki*, *ki*. Ang. *Without*. Plin. lib. 13. cap. 32: Lignum omne corticis loco habent: hoc est, forissecus. Colum. lib. 8. cap. 3. Sed ab cohorte forissecus prædictis fenestellis scandulæ similiter jungantur.

Foracia, à foro, mulier villatica, quæ fructus villæ venole: ut pullastros, pipiones, poma, nuce, & hujusmodi in forum deferret.

Foratilis, nomen, vide FORO, as.

Forbæ, Genus cibi à veteribus dicebatur, quo calido vesci solebant. Græci *forbæ* vocant. Festus.

Forcipe, penult. corrept. quasi forcipales dixit sunt, quod iis forcipid est, calida capiuntur. [FON] *forcipe*, *forcipe*. Gall. *Forcipe*, *forcipe*. Ital. *Forcipe*, *forcipe*. Ger. *Forcipe*, *forcipe*. Belg. *Forcipe*, *forcipe*. Hispan. *Forcipe*, *forcipe*. Pol. *Forcipe*, *forcipe*. Vng. *Forcipe*, *forcipe*. Ang. *Forcipe*, *forcipe*. Virgil. 2. Aeneid. Illi inter se magna vi brachia tollunt. In numerum, versantq; tenaci forcipe massam. Et tam masculini quam feminis generis, secundum Pufcion. Ovid. 12. Metamorph. Terribilem ardore sonum dedit, ut dare ferrum igne rubens plerunque solet, quod forcipe curva. Quum faber eduxit, lacubus demittit. Colum. lib. 16. cap. 26: Deinde priusquam ferrum admoveas, duabus angustis ligneis regulis, veluti forcipibus apprehendere telum nervos. Plin. libro 7. cap. 16: Auctorem & inventorem forcipis fuisse tradit Cinyram Cyprium Agriopæ filium.

Forda, dx. Bos prægnans, à ferendo. [FON] *fora*, *fora*, *fora*. Gall. *Fora*, *fora*. Ital. *Fora*, *fora*. Ger. *Fora*, *fora*. Belg. *Fora*, *fora*. Hispan. *Fora*, *fora*. Pol. *Fora*, *fora*. Vng. *Fora*, *fora*. Ang. *Fora*, *fora*. Ovid. 4. Falor. Forda ferens bos est, secundaque dicta ferendo. Colum. lib. 6. cap. 24: Post unum cotum forda non admittit aurum.

Forem, fores, foret, & in tertia persona pluralis numeri forent, & in futuro infinitivi fore, pro futurum esse. Forem autem idem omnino significat quod esse. [FON] *forem*, *forem*. Salustius in Jugurth. Nam ego quidem vellem, ut & hæc quæ scribo, & ea quæ antea in senatu questus sum, vana forent. Fore verò habet significationem participii futuri, unà cum infinito esse, fore. Idem enim est fore quod futurum esse. Ideo jungitur cum nomine, vel interdum cum participio; quod in nomen transmutatur: ut spero te amicum fore: non amatum fore. Cicero Trebatio: Scribit ad me Cæsar, se tibi nondum familiarem esse satis propter occupationes suas, sed cito fore. Cæsar de bell. Gall. 1: Nonnulli etiam Cæsari nuntabant, quæ castra moveri, aut signa fere jussisset, non fore dicto audientes milites. Composita ejus sunt Abfore, Adfore, Confore, Defore & Profore, quæ sæpius sola ponuntur: hoc est, sine nomine aut participio à tergo. Abfore quid significet, quæ in oratione usum habeat, explicuimus supra. Adfore idem est quod adfuturum esse. Ovid. 12. Metam. Esse quoque in satis terminis, adfore tepus, Adforem, adellem. Virg. 1. Aen. Atq; utinam

ga. Pol. *Formidabile*. Vng. *Formidabile*. Ang. *Of an emote or ant.* Plautus in *Menach.* - nunc cogito Vtrum me dicam ducere medicum an fabrum: Atq; eorum incedit, mox et formicinū gradum: hoc est, incedit more formicæ.

Formicōsūs, a, um, Plenum formicis. [*Formicōsūs*. Gall. *Plain de formis*, formillans. Ital. *Pleno di formiche*. German. *Beit ameyssen*. Hispan. *Lino de hormigas*. Polon. *Formicowy*. Vngar. *Formicosa*. Angl. *Full of emotes or ants.*] Plin. lib. 10. cap. 74: Dissident thoes & leones, & minima æquæ ac maxima: formicosam arborem forices cavant.

Formicōsū, onis, f. e. [*Formicōsū*. Gall. *Certaines vermes et parties du corps qui formillent & demangent*, formilliere. Ital. *Mal della formica*. Ger. *Die bössige raub*. Hispan. *Aquella obra de hormigar el cuerpo*. Pol. *Formicowy*. Vngar. *Formicosa*. Ang. *Certaine warts the in bodie which it doth as the biting of ants.*] Extuberatio, quæ dâ est parva & callosa, in summa cute latissimis radicibus inhiærens, superne angustior, quæ inter scalpendum mordentis formicæ sensum præbet: unde etiam ex Græcis nonnulli hoc mali genus *formicosa*: hoc est, formiculas appellarunt. Plin. lib. 8. cap. 7: Cinnis maliebrium crinium quum fuerint combusti, addito melle sanguinem siliit illicô formicationem corporum. Inde lib. 30. cap. 8: Verendorum formicationibus, verrucis que medetur arietni pulmonis in affati fanies.

Formicâns pulsus, Exiguus est, debilis, & frequens, omniumque maximè lethalis. [*Formicâns*. Vngar. *Lassa ér tenegés*.] Ita dictus quod veluti formicæ per artem discurrentes tactui repræsentet. Plin. lib. 7. cap. 51: Vænarum inæquali aut formicante percussu.

Formido, dinis, secunda syllaba prod. Metus vehementior, pavor. [*Formido*. Gall. *Crainte*, peur. Ital. *Paura*, tema. Ger. *Furcht*, schrecken. Belg. *Dreest*. Hispan. *Miedo* à *temor demasado*. Pol. *Leknienie*, bojazn, strach. Vng. *El remmies*, félség, réteget. Ang. *Fear*, dreadd.] Cic. 4. Tuscul. Formidinem metum permanentem definiunt. Horat. Oderit peccare mali formidine penæ. Plaut. in Amph. Neque miser me commovere possunt præ formidine. Cic. Attic. lib. 8: Omnino intelligo, nullum fuisse tempus post has fugas & formidines, quod magis deducit mutam esse literis. Virg. 3. Aen. Tùm verò accipiti mentem formidine pressus Obstupui.

Formido, das, penult. prod. Metuo, timeo. [*Formido*. Gall. *Crainte*, peur. Ital. *Paura*, tema. Ger. *Furcht*, schrecken. Belg. *Dreest*. Hispan. *Miedo* à *temor demasado*. Pol. *Leknienie*, bojazn, strach. Vng. *El remmies*, félség, réteget. Ang. *Fear*, dreadd.] Plaut. in Capt. Nimitque hercle illum male formidabunt Idem in Cistell. Nam & intus pavelo, & foras do foris. Hujus composita sunt, Alformido, Deformido, & Reformido, quæ vide suis locis.

Formidâns, particip. [*Formidâns*. Gall. *Crainte*, peur. Ital. *Temente*. German. *Furchtend*. Hispan. *Temoroso*, medroso. Pol. *Bojazni*, strach. Vng. *Félség, réteget*. Angl. *Fearing*.] Plaut. Amph. Ego cunas recessum rursum profum trahere & ducere, Metuens paeris mihi formidans.

Formidâtus, particip. Formidabilis. [*Formidâtus*. Gall. *Rédoubté*. Ital. *Temente*. German. *Furchtend*. Hispan. *Temoroso*, medroso. Pol. *Bojazni*, strach. Vng. *Félség, réteget*. Angl. *Fearing*.] Horat. 3. Carm. Ode 6: Penè occupatam seditionibus Delevit urbem Dacus, & Aethiops, Hic classe formidatus, ille Missilibus melior sagittis.

Formidâtio, f. e. [*Formidâtio*. Gall. *Crainte*. Ital. *Formido*. German. *Furcht*. Hispan. *Formido*. Pol. *Bojazn*. Vngar. *Félség, réteget*. Ang. *Fear*, dreadd.] Cic. in Partiton. In suasionem autem aut spem aut formidationem deliberantis. Quædam exemplaria alia reformidationem, reformationem.

Formidolōsus, a, um, modò activè sumitur pro eo qui timet. [*Formidolōsus*. Gall. *Un homme étonné de peur*, craintif. Ital. *Temoroso*, che è temuto. Ger. *Furchtsam*. Hispan. *Temoroso* à *medroso*. Pol. *Bojazni*, strach. Vng. *Félség, réteget*. Ang. *That fears or dreads much*.] Terent. Eunu. -num formidolosus obsecro es mi homo. C. Apagelis, egô formidolosus id est, timidus, vel meticulosus. Modò passivè, pro eo qui formidatur. *Formidolus*. Salust. Regibus boni quàm mali suspectiores sunt, semperq; huius aliena virtus formidolosa est: id est, quæ formidatur. Cic. 4. Tusc. Conservatio stabilius iudici in iis rebus quæ formidolose videntur.

Formidolōsus, adverb. [*Formidolōsus*. Gall. *Avec crainte*, en craignant. Ital. *Con timore*. Ger. *Furchtsamlich*. Hispan. *Con miedo y temor*. Pol. *Strachliwie*, bojazniwie. Vngar. *Félségliwie, rétegetliwie*. Ang. *Fearfully*, dreaddfully.] Cic. pro Sestio: Eos qui plurimum possent opponi omnibus concionibus falsò, sed formidolose tamen, autores ad perniciem meam.

Formidâbilis, le, om. e. Quod est formidandum. [*Formidâbilis*. Gall. *Qu' on doit craindre*, qui est à craindre & redoubté.

Ital. *Formidabile*, del quale si teme. Ger. *Das fürchtens*. Hispan. *Cosa que se pueda ó deve temer*. Pol. *Bojazni*, strach. Vng. *Formidabile*, réteget, félség, réteget, félség. Ang. *That is to be feared*.] Ovid. 2. Metam. Nulla in fronte mine, nec formidabile lumen. Formidâbilis, ab Apuleio vocantur ipeetra. [*Formidâbilis*. Polon. *Strachly nocne*. Vng. *Látás kéretet*.] Apuleius in Apol. Quam bustorum formidamina.

Formo, formas, Formolus, Formula, Vide **FORMA**.

Formosus, f. e. [*Formosus*. Gall. *Formosus*. Ital. *Formoso*. German. *Formos*. Hispan. *Formoso*. Polon. *Formosy*. Vng. *Formos*. Ang. *Formos*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur: cujusmodi sunt, quibus caliditate lateres coquantur, quibusque hypocausta calefiunt. Cic. de Nat. deor. Sunt quædam etiam quæ igne nasci videntur, apparentiq; in ardentibus fornacibus sæpè volitantes. Plin. lib. 9. cap. 8: Longinquæ fornacis cuniculo.

Fornaculâ, diminut. Juvenal. Satyr. 10: Magna est fornacula. [*Fornaculâ*. Gall. *Fornaculâ*. Ital. *Fornaculâ*. German. *Fornaculâ*. Hispan. *Fornaculâ*. Polon. *Fornaculâ*. Vng. *Fornaculâ*. Ang. *Fornaculâ*.] Quæ rei alicuius coquenda, aut calefactura gratia igni succenditur:

Fortemente, animosamente. German. *Mauntlich; dappertich.* Hisp. *Enerte y esforcadamente.* Polon. *Mocnie, 1000, moko.* Vng. *bróssy, embet, moltra, 1000, 1000.* Angl. *Manly, stoutly.* Cic. de Senect. Quem ego meum casum fortiter ferre visus sum. Idem 4. Philip. Nec solum id animose, & fortiter, sed considerate etiam sapienterque fecerunt. Plaut. Merc. Non abstulit modo, sed in amorem coniecit fortius. Plin. lib. 16. cap. 40. Fortissime ulmus servat rigorem.

FORTITUS, *ta, tum*, Quod casu accidit. Gall. *fortuitus, suel, anuuo, d' aduente.* Ital. *Colo che auene altro per uel per sorte.* Germ. *zufällig.* Hisp. *Colo que viene a caso y fortuna.* Pol. *Przypadł y narażony.* Vngar. *Történetki való.* Angl. *That comes by chance.* Jur. *fortuitus concursus.* Cic. 1. Tuscul. Democritum enim illum, magnum quidem virum, sed levibus, & remota corpulculis efficientem animum concursu quodam fortuna, omittamus. Quintil. lib. 6. cap. 6. Insidiarum invidiam in Claudiu vetit, quanquam reuera fuerat pugna fortuna. Idem lib. 10. c. 7. Nec tumultuarii, nec fortium sermonis contextu mendum.

FORTUITO, *Casu, temere, forte fortuna.* [*1772*] *fortuito, 1772.* Gall. *D' auenture, par fortune.* Ital. *A caso per sorte.* Germ. *Ungeplant.* Hisp. *A caso y por auentura.* Pol. *Zerzypny.* Vngar. *Történet szerencse.* Angl. *By chance.* Cicero de Leg. Agri. tra Rullum: Paucas tribus non certa condicione iuris, sed fortuito, fortis que beneficio, ad usurpandum libertatem uentur. Idem 4. de Finibus: Sive hæc ita sunt fortuna. Idem de Leg. legitur & fortuito. Cicero 6. Philip. Quod verbum in ista excidit: ut sepe sic fortuito, sed scriptum, ineditum, scriptum attulisti.

FORUM, *n. s. f.* Proprie dicitur locus, quod res vanales aduocantur, a serendo nomen habent. [*1772*] *forum, 1772.* Gall. *Haller, lieu public ou en vend & achete.* Ital. *Forum publico.* Pol. *Forum.* Hisp. *Mercedo, lugar donde compran y venden.* Vng. *Forum.* Angl. *The market place.* Vnde forum nomen, Romæ dictum, in quo fides vendebantur, hodie in quo boves piscantur in quo pisces in quibusdam locis venduntur, in quo olera: cupidinis forum, in quo capere hoc est, lautiores cibi vendebantur. Quæ omnia res Varro, lib. 5. de lingua Latina, postea in unum locum iuncta, quæ macellum appellauerunt. In foro vinit, id est, apud Athenienses, ut in foro rerum vanales vanales omnes abesset. Est præterea forum, quod Græco vocis sonat *emporium*: hoc est, oppidum, vel alius quivis locus, quod multi mercatores conuenire solent ad emendū aut vendendū. Solus in Iugur. erat haud longè ab eo inere quod Numidæ pangebatur, oppidum Numidarum, nomine Vacca. In unum vanales, vicius regni maxime celebratum, ubi & in unum mercatores conuenire solent Italici generis multi mercatores. Inquit: etiam oppidis nomen a foro etiam mansisse videtur: fori Cornelii, dicta est Aemilia urbs, quæ nunc in Italia vocant, a nomine eius, qui eo in loco primus aedificauit. Ad hunc etiam modum forum Livium, forum Iulium, forum Aurelium, fori Sempronii inde sua nomina acceperunt. Quæ sunt mundicia, ad quas totius provincie mercatores suas afferrebant. Cic. in Catil. Quamquam quid ego inueniam, quo iam sciam esse præmissos, qui te ad fori Aurelii postulerent armati. Fori, vasa quibus antiqui utebantur, vanales. Col. lib. 12. cap. 13. Tam lacus vinitus de vanales & fora omniaque vasa, si vicinū est mare, aqua marina: in unum, dulci eluenda sunt, & commundanda de diligenter abstergenda, ne humorem habeant. Dicitur etiam forum Jocius in quodam dicitur exercetur. [*1772*] *forum, 1772.* Gall. *Forum, 1772.* Ital. *Forum publico.* Pol. *Forum.* Hisp. *Mercedo, lugar donde se compran y venden.* Vng. *Forum.* Angl. *The market place.* Cicero ad Attic. Quod nomen forum vocas, eò vocas unde etiam bonis meis ridem legobam. Quintil. lib. 3. Rarum est autem ut in foro iudicia propter id solum constituantur, sicut divisiones quæ fieri accusatore constituendo. Fori tria iudiciaria antiquis Romanis fuisse manifestum est. Forum Latium live Romanum, quod fieri statum passus est: & forum Augusti, quod cum aule Natis ultoris exiuit. Foro uti, est presentem rerum statum boni consulere & utique sese obtulerit fortuna, ita a iudice applicare. Terent. in Phorm. Cæpi his omnia facere, nihil quæ vellent. D. Sciti uti foro. Donatus vulgare proverbium admonet esse: ductamque metaphoram à mercatoribus, qui ante locum commercii præscribunt quanti vendantur quæ vehunt: sed secundum annotationem fori quam deprehendimus, consilium de non vendendis aut vendendis mercibus fieri. Seneca: Utamur foro, & quod fors feret, æquo sermone amo. Ex Erasmo. & Agee forum dicitur, qui provincia præter, quum civitates vocat & de controversiis eorum cognoscit.

FORTUNO, *nas, act. p.* Prospero, secundo, seruo, augeo. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Conduire à bonne fin, amener bono issue, bon fortune ou prospere.* Ital. *Felicitate prosperare.* German. *Günstlich; glücklich.* Hisp. *Hacer bien, auenturado.* Polon. *Szczęśliwie.* Vngar. *Meg szerencsésül, boldogul.* Angl. *To prosper, or to grow prosperous.* Cicero. Ciceroni. Tibi patrimonium dii fortunent. Idem M. Marcello: Maxima sum læticia affectus, quum audiui te Consulem factum esse, cumque honorem deos tibi fortunare volo.

FORTUNATUS, *ta, tum*, Prosper, felix. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureux, prospere.* Ital. *Prospero, auenturoso, felice.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Dichoso y bienauenturado.* Pol. *Szczęśliwy, fortunaty.* Vng. *Szerencsés, boldog.* Angl. *Prosperous, that luckily well.* Terent. in Adelph. Desider fortunatus qui istoc animo sit. Virgil. in Daphnide: Fortunata puer, tu nunc eris alter ab illo. Idem 1. Aeglog. Fortunata senex, ergo tua rura manebunt. Aliquando idem est quod propitius. Afranius: Deos ego omnes, ut fortunati sint, peccor. Intec felix & fortunatus hæc tamen differentia traditur a Coro. Front. Felix, inquit, est, qui ita est natus Fortunatus cum opibus non accipit: ita felix natus bono, fortunatus temporis commodo fruunt.

FORTUNATE, adverbium, Feliciter, prosperè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.*

glückselig. Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

FORTUNATE, *adverbium.* Idem quod fortunatè. [*1772*] *fortunatus, 1772.* Gall. *Heureusement.* Ital. *Felicitemente, prosperamente.* Germ. *Günstlich; glückselig.* Belg. *Gelukkig.* Hisp. *Bien auenturado.* Pol. *Szczęśliwie.* Vng. *Szerencsésül, boldogul.* Angl. *Prosperously, that luckily.* Cic. 3. de Fin. Necessario sequitur, omnes sapienter ut per feliciter absolutè, fortunatè vivere.

Cicero Appio, lib. 3: Qui te forum Tarfi a gere, statuere, multa dixerunt, iudicare dicerent. Forum a subtelis de iudiciis distinguit. Cicero, de Orat. Age vero ne semper forum subtelis, rostra, curiamque, medietatemque id est, causas civiles, publica iudicia, & conciones, & sententias in Senatu dicendas. Forum triplex in totum, cum fuerint fora multa Romae, tamen hoc loquendi genere intelligitur de tribus in quibus causas orabantur: quorum primum Romanum nuncupatur. Secundum Curia Caesaris. Tertium Augusti. Martial. Atque erit in triplici par mihi nemo foro.

Forsalis, & hoc se, ad iudicium est a foro derivatum, quo significatur omne illud, quod ad forum iudiciale pertinet. Gall. seruant aux placis & proce, au des appartenances. Ital. Cuius ad iudiciale appertinet. Germ. Das ist dem Gerichte geseit. Hisp. Cosa perteneciente al iudiciale, o derecho. Pol. Do iudicio personalis. Vng. Törököz val. Ang. Pertaining to the common place of iudicium. Unde forenses causas dicuntur, quae in foro iudicali aguntur. Cicero, de Natur. deor. Nec si iudicium in causis forensibus, idem facerem in hac subtilitate sermonis. Forensis homo qui in foro versari, & causas agere consuevit. Forensis, rhetorica quae foro iudicis est accommodata. Cicero 2 de Finib. Sed hac Rhetorica philosophorum, non forensis forensis, quoniam necesse est quum populariter loquitur, esse iocundum paulo hebetiorem. Sic etiam forensia vestimenta dicuntur ea, quibus in foro utebantur: de quibus paulo post. Lucilius mascalino genere dixit: Foras olim ornatus lucernis, autem Solipatio lib. 1.

Forsalis, Vestes erant quibus in foro utebantur sicut cognatio quibus domi utebantur in caena. Saxonica. Vng. Hazy kbeni. Saxonius de Augusto: Forsalia autem & calceas nunquam non intra cubiculum habuit. Alio nomine dicuntur eorum forenses, vel vestimenta forensia. Col. lib. 12. cap. 45: Arculae fagineae vel etiam villicae: quales sunt in quibus vestimenta forensia conduntur.

Forsalis, Follis, Follor, Follura, vide FODIO. Fovea, s. p. a fodiendo, Folla. Gall. bar pidiu. Hysp. Gall. fossa. Ital. fossa, fovea. Ger. Gruben. Hisp. hoyo o cava. Pol. Gródka, dol. Vng. Vrtom, lyuk, evik. Ang. A pit, doue, or cave. Cicero, 1. Philipp. Bellua, quae quoniam in foveam incidit, obmutat. Plautus in Panulo ita decipimus fovea leonem Lycum. Plin. lib. 10. cap. 38. itaq; anates in foveas quibus feras venamus, de lapide fovea evadunt.

Foveo, ves, vi, tum, proprie est calidum teneo, aut calefacio. Gall. chauffer & entretenir en chaleur, chauffer, chauffer. Ital. Tovar calida, cuare. Ger. Warm halten, erhitzen. Bel. Warden bewaren. Hisp. Calentar. Pol. Wyplyciczym. Vng. Taplalom, melegbe itom. Ang. To cherish, to keep in the arms and bosom. Plaut. in Capti. liden, in non iubes alitui aulas, patinas elui, Latidum atq; epulas fovei foculis ferventibus. Plinius libro 8. capite 36: Favae nigrescentes apprimendo pectori foveant, non alio in cubitu, quam ova volucres. Aliquando ponitur pro nutu, alio. Plautus in Merc. Alios esecat & extinguit, alios suo lacte foveat & erigit. Virgil. lib. 3. Georg. Progeniem, nidosque foveat. Est etiam fovere medicorum vocabulum, pro patientem laesum vel morbosum tepere facere humidis calidive foveis foras applicatis, humectare, & dolorem levare, & rursus idem, & rursus. Virgil. 12. Aeneid. Foveat ea vulnus limpha longevus Iapix. Interdum pro confitendo. Virg. Lib. 4. Georg. dicit etiam effusa (si vera est fama) latebris, Sub terra fovere latrem. Sic enim legit Nonius: quoniam in vulgatis exemplaribus quibusdam legitur fodere. Interdum pro tueri, ut apud eundem libro 9: non odria ferre Arma viros, sed castra foveat. Interdum pro amplector, seu in deliciis habeo. Virgil. 3. Eclog. Infelix o semper ovis pecus, ipse Nearam Dum foveat, ac ne me tibi praefera, illa veretur. Huius composita sunt, Confoveo, circafoveo, Refoveo, fo syllaba correpta: quorum significata vide suis locis.

Forsis, fors, totum, participium. Gall. Eshausse, coane, etiam, foveo. Ital. scaldare, fomentare, coanare, soffare. Germ. Erhitzen, warm gehalten, erhitzen. Hisp. Calentado, coanado. Pol. Ogrzewany, przypalony. Vng. Meleggeteni, taplaltat. Ang. Cherished, warmed, kept warm. Cicero 2. de Natura deorum: Quinetiam anatum ova galinis sepe supponimus, ex quibus pulli orti primum aluntur ab his, ut a matribus, a quibus exclusi foris, sunt.

Forsis, huius, totus, nomen substantivum, m. q. Fomentum, ipsa fovendi actio. Gall. Eshausse, coane, etiam, foveo. Ital. scaldare, fomentare, coanare, soffare. Germ. Erhitzen, warm gehalten, erhitzen. Hisp. Calentado, coanado. Pol. Ogrzewany, przypalony. Vng. Meleggeteni, taplaltat. Ang. Cherished, warmed, kept warm. Plinius libro 23. capite 1: Decoctura coram, veteres dysentericos & calliacos juvat & potione & foru.

Fomes, fomitis, m. t. a fovendo: hoc est, nutriendo igne dicitur. Est enim assula ex arbore excussa dum caeditur. Ponitur de pro omni materia sicca, quae facile igni inflammatur. Gall. bois, bois sec. Gall. Allomete, ce qui fait allumer ou entretenir le feu. Ital. Foca, cosa per accendere, & imare il fuoco, come scheggia & fiamma. Germ. Junda, alle materij die gern fener empfaht. Bel. Dons. Hisp. Y esia a astillas para encender fuego. Pol. Wrobuo y wloska materia ktery sie ogien domaty, zachowuje, & zycim. Vng. Taplo, anyag, taplo. Ang. Any thing that is combustible the fire or inflammeth, as matches, cleats in a tinder box. Virgilius 1. Aeneid. Ac primum silicis scintillam excudit Achates: Suscepitq; igne folius atque anda circum Nutimenta dedit, rapuitq; in fomite flammam. Plinius libro 6. capite 40: Excipiente materia aridi fomitis. Per translationem fomes dicitur quicquid excitat nos, & accendit ad aliquid agendum. Gell. lib. 13. cap. 11 Fomite esse quendam dicitur & incitabulum ingenii virtutisq; si mens & corpus hominis vino flagret.

Fomentum, n. a. s. a fovendo: est, calefaciendo vel nutriendo. Gall. Ce qui est propre a appaiser douleur, adoucir, & entretenir. Ital. Cosa per levare il dolore, cosa che adotta, & tranquilla. Germ. Ein warm oder feuchtes Saug; so man uber ein Ding schtet in mitterung des schmerzens. Hisp. Unplastre para mitigar dolor, emplastro de cura. Pol. Lekarstwo mukie kure na placie przykladami dla wznyma bolesny. Vng. Taplalo, melegget, segesim. Ang. Fomentation, any thing layd to the bodie pleasterlike to mitigate dolor. Inde fomenta dicuntur applicationes rerum calidarum & humidarum ad partes corporis laesas medendi gratia. Plinius junior Cujus gravissimo vulnere magno al quo fomento medendum fuit. Colum. lib. 6. cap. 30: Frigori fomenta adhibentur, caputq; & spina repenti adipe vel vino illinuntur. Hinc ponitur translatè pro remedio & mitigatione. Cicero 2. Tuscul. Hic sunt solatia, haec fomenta summorum dolorum. Idem 2. de Fin. Fortitudinis fomentis dolor mitigari solet.

F. ante R. FR. In notis antiquorum fronte vel fratres, vel forum. F. R. forum regendorum, vel regum vel finium regendorum, vel finibus regendis. F. R. C. fraude creditum. F. R. C. O. R. forum Cornelii. F. E. D. factum esse dicebatur. F. R. S. A. R. fornaces aurificum. F. R. S. fratris filius. F. R. I. forum Iulium. F. R. L. forum Livium. F. R. M. S. fortissimum. F. R. P. O. M. forum Pompeii vel Pompeii. F. R. S. forum Sempronii, vel F. R. S. fornax, vel F. R. S. fraude sine sua, F. R. T. fortitudo. F. S. fratres. F. S. E. factus est. F. S. E. factum sic est. F. T. C. familia vel familia testis causa.

Fraceo, ces, cere, n. s. a quo fracesco, corrumpor, & quasi veritate putresco. Gall. Se mouir, se raver, se flatter. Ital. Corrompo, maciere. Germ. Saut vod mund werden von tate. Hisp. Corrompo, podrirse. Pol. Przechwicie, plekacze, ad ymna. Vng. Meg azasidom, meg rothadok meg fagyadok. Ang. To putrefy, to wax mouldy. Colum. 1. 12: Oleum quod minus provenit, si congelatur, fracescit: id est, putrescit. Varro 1. 1. de Re rust. cap. 35: Hac de qua fit oleum, congei solet acervatim per dies singulos in tabulata, ut ibi medio citius fracescat.

Fracidus, a, um, peanle, corr. a fraceo, Plurimum matrum & iam putrescens. Gall. Vieille, maigre, & rana. Ital. Che era si communi a corrumpere la maturita. Germ. Huh faul, tzig, matt. Hisp. N. macido. Pol. Nypaly, zgnaly, sprochnal y. Vng. Puhat, rothat, fagyat. Ang. Mouldy, hoary. Cato de Re rust. cap. 64: Factores volunt ut oliva in tabulato diu sit, ut fracidia sit, quod facilius efficiat.

Fraces olei. Gall. Le mare de olive apres qu'elle est pressuree, ou la lie qui en sort. Ital. Polpa d'oliva, free d'oglia. Germ. Oustrasem. Hisp. Lubricas del aceite. Pol. Drog olejowa. Vng. Az okynak az olvas gazga. Ang. The lies of olive. Dicitur carnes, & fraces olivarum quae in oleo subidunt. Plin. libro 13. capite 6: Oleum in tabulato minus, detritumque fieri: item in amurca & fracibus: ex sunt carnes, & inde faeces, quare facpius die decapulandum. Colum. lib. 6. cap. 1: Quidam fraces vino & adipe commiscens, eoque medicamento post fomenta praedicta utuntur.

Fractus, vide FRANGO. Frenum, n. cum se diphthongo, in plurali numero tam masculinum quam neutrum generis, secund. decl. Instrumentum quo equus coequetur, ita dictum a frangendo, quod equorum ora frangat. Gall. mors, mors. Gal. fren, bride, mors. Ital. freno, morfo. Germ. Ein zamm oder das gebis am zamm. Bel. Ein zombredt tross gebit. Hisp. El freno de cavallo o mula. Pol. Wzla. Vng. Fik, szola. Ang. A bridle or bite of a bridle. Seneca Hippolytus arctis continet frenis equos. Ovid. 1. de Arte Tempore lenta pati frenata docentur equi. Virgil. 3. Georg. & stabulo frenos audire sonantes. Ovid. 2. Metamorph. Quae drapides